

บทที่ 3

การทดลอง

3.1 การเตรียมสารประกอบพอลิออลจากน้ำมันปาล์ม

3.1.1 สารเคมี

1. น้ำมันปาล์ม
2. เพนตะอิริทริทอล (pentaerythritol)
3. แคลเซียมออกไซด์ (calcium oxide)

หมายเหตุ

น้ำมันปาล์มได้รับความอนุเคราะห์จากบริษัท มรกตอินดัสตรี จำกัด ซึ่งมีสมบัติดังนี้

ค่าของกรด	2
ค่าไอโอดีน (iodine value)	52
ความต้วงจำเพาะ	0.907

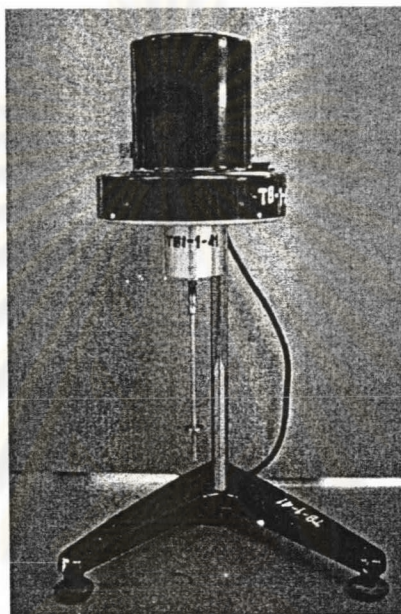
เพนตะอิริทริทอลได้รับความอนุเคราะห์จากบริษัท สยามเคมีคอลอินดัสตรี จำกัด

3.1.2 อุปกรณ์

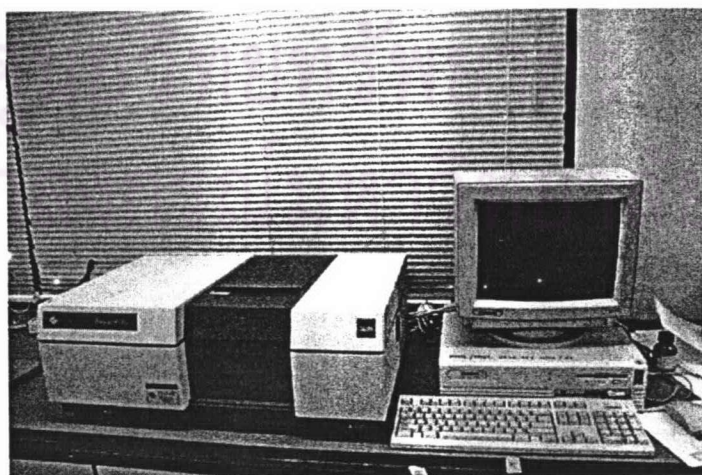
1. ขวดก้นกลม 4 คอ ขนาด 500 มิลลิลิตร
2. เครื่องกวนเชิงกล
3. เทอร์โมมิเตอร์ (0-300°C)
4. เครื่องควบแน่น
5. ท่อนำแก๊สไนโตรเจน
6. เต้าให้ความร้อน
7. ตั้วตักน้ำ

3.1.3 เครื่องทดสอบ

1. เครื่องวัดความหนืดแบบบรู๊คฟิลด์ (Brook field viscometer) รุ่น RVT (รูปที่ 3.1)
2. พูเรียร์ทรานสฟอร์มอินฟราเรดสเปกโทรโฟโตมิเตอร์ (Fourier transform infrared spectrophotometer: FTIR) รุ่น Perkin Elmer System 2000-FTIR (รูปที่3.2)

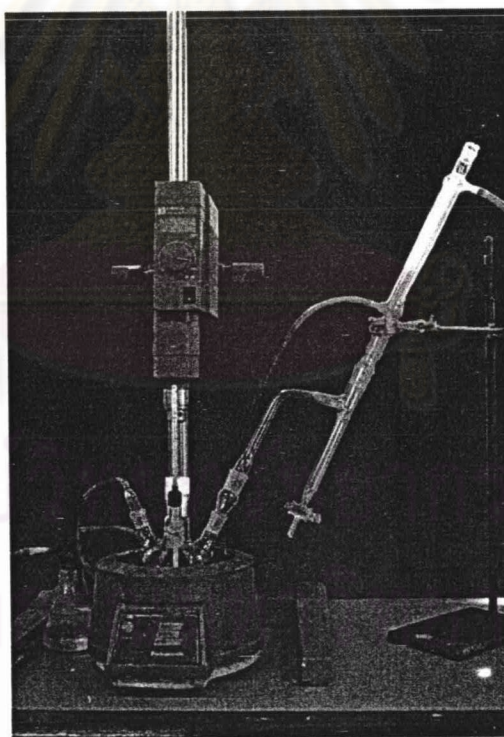
รูปที่ 3.1 เครื่องวัดความหนืดแบบบรู๊คฟิลด์

รูปที่ 3.2 พูเรียร์ทรานสฟอร์มอินฟราเรดสเปกโทรโฟโตมิเตอร์

3.1.4 วิธีทดลอง

1. ใส่น้ำมันปาล์ม 200 กรัม ลงในขวดก้นกลม 4 คอ บั่นกวนด้วยความเร็ว 500 รอบ/นาที ภายใต้บรรยากาศของแก๊สไนโตรเจน และให้ความร้อนจนกระทั่งอุณหภูมิถึง 150°C
2. เติมเพนตะอิริทริทอล 89 กรัม และให้ความร้อนจนกระทั่งอุณหภูมิถึง 200°C
3. เติมแคลเซียมออกไซด์ 0.15 กรัม และให้ความร้อนจนกระทั่งถึงอุณหภูมิ 245°C
4. บั่นกวนของผสมตลอดเวลาภายใต้บรรยากาศของแก๊สไนโตรเจน โดยให้อุณหภูมิของผสมคงที่เป็นเวลา 90 นาที
5. นำของผสมที่ได้ 1 ส่วน มาทดสอบการละลายในเอทานอล 3 ส่วน จนกระทั่งเกิดการละลายอย่างสมบูรณ์จึงลดความร้อนลงภายใต้บรรยากาศของแก๊สไนโตรเจน พร้อมทั้งกวนของผสมตลอดเวลา จนกระทั่งถึงอุณหภูมิห้อง อุปกรณ์ที่ใช้ในการดัดแปรน้ำมันปาล์มแสดงไว้ในรูปที่ 3.3

รูปที่ 3.3 อุปกรณ์ที่ใช้ในการดัดแปรน้ำมันปาล์ม

6. นำน้ำมันปาล์มที่ผ่านการดัดแปรแล้วไปหาความหนืดและค่าไฮดรอกซิล (OHV) ตามมาตรฐาน ASTM D 4274 เพื่อหาปริมาณหมู่ไฮดรอกซิลที่มีอยู่ในพอลิเอสเตอร์

3.2 การสังเคราะห์โฟมพอลิยูรีเทนชนิดแข็ง

3.2.1 สารเคมี

1. พอลิฮอลที่ได้จากการตัดแปรน้ำมันปาล์ม
2. น้ำ
3. พอลิเมอริก MDI (Polymeric diphenyl methane diisocyanate)
4. N,N-ไดเมทิลไซโคลเฮกซิลามีน (N,N-Dimethylcyclohexylamine: DMCHA) ใช้เป็นตัวเร่งปฏิกิริยา
5. พอลิไดเมทิลซิลอกเซน (Polydimethylsiloxane: PDMS) ใช้เป็นสารลดแรงตึงผิว

หมายเหตุ

พอลิเมอริก MDI ได้รับความอนุเคราะห์จากบริษัท สยามเคมีคอลอินดัสตรี จำกัด ซึ่งมีสมบัติดังนี้

จุดเดือด (initial boiling point)	190°C ที่ 5 mmHg
ค่าไอโซไซยาเนต (isocyanate value)	31.4 เปอร์เซ็นต์โดยน้ำหนัก
ความหนาแน่น	1.22
จุดวาบไฟ (flash point)	มากกว่า 200

N,N-ไดเมทิลไซโคลเฮกซิลามีน ได้รับความอนุเคราะห์จากบริษัทเซาท์ซี้ดี จำกัด

พอลิไดเมทิลซิลอกเซน ได้รับความอนุเคราะห์จากบริษัท ทีพีไอ จำกัด

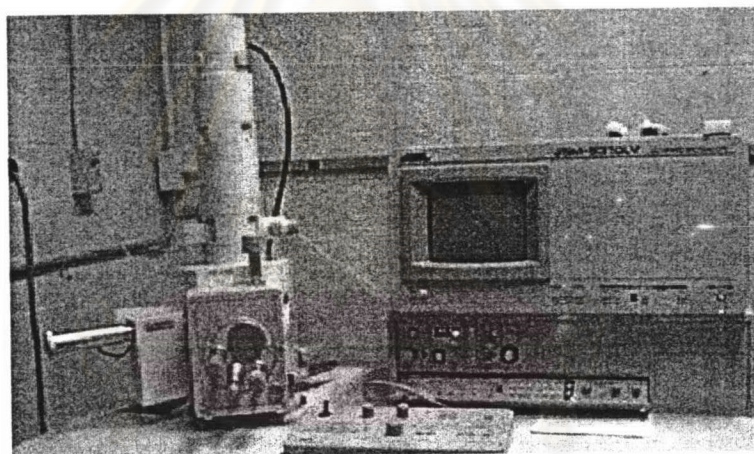
3.2.2 อุปกรณ์

1. บีกเกอร์
2. แม่แบบกระดาษ
3. เครื่องกวนเชิงกล

3.2.3 เครื่องทดสอบ

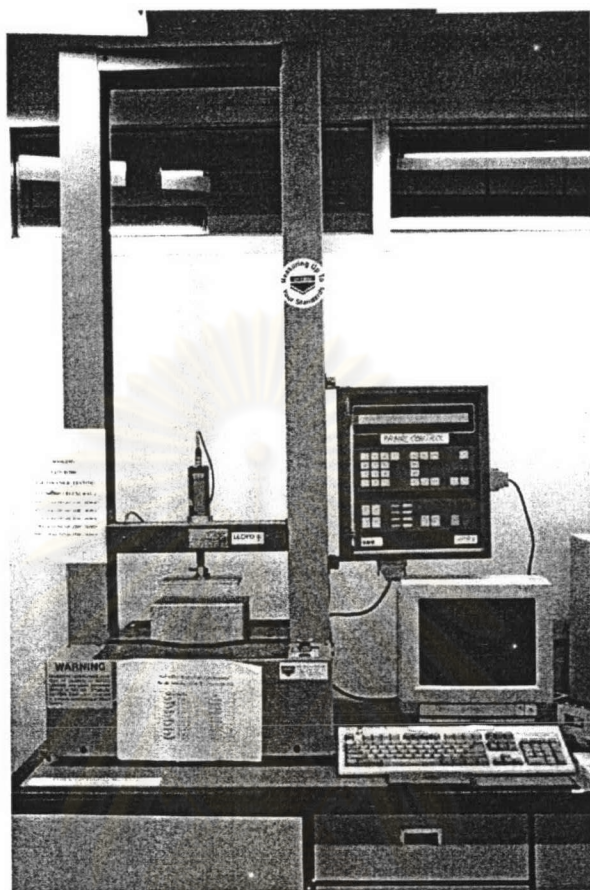
1. พูเรียร์ทรานสฟอร์มอินฟราเรดสเปกโทรโฟโตมิเตอร์ (Fourier transform infrared spectrophotometer : FTIR) รุ่น Perkin Elmer System 2000-FTIR
2. กล้องจุลทรรศน์อิเล็กตรอนแบบส่องกราด (Scanning electron microscope: SEM) รุ่น Jeol JSM-5900LV (รูปที่ 3.4)
3. เครื่องดิฟเฟอเรนเชียลสแกนนิ่งคาลอริเมทรี (Differential scanning calorimetry: DSC) รุ่น Mettler Toledo DSC 822° (รูปที่ 3.5)
4. Instron universal testing machine รุ่น L500 ของ Lloyd (รูปที่ 3.6)
5. เทอร์โมกราวิเมตริกแอนาไลเซอร์ (Thermogravimetric analyzer: TGA) รุ่น Mettler Toledo TGA/SDTA 851° (รูปที่ 3.7)

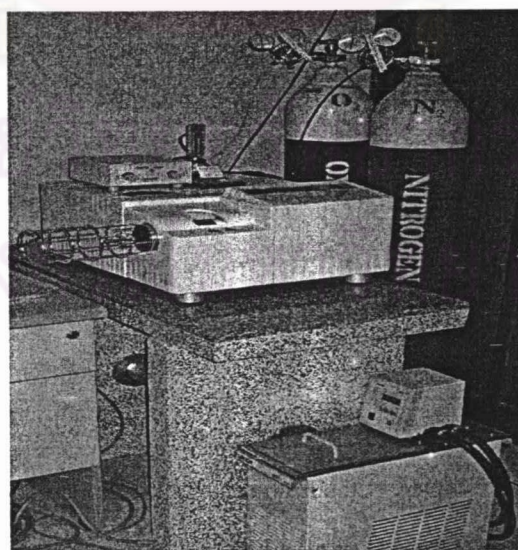
รูปที่ 3.4 กล้องจุลทรรศน์อิเล็กตรอนแบบส่องกราด

รูปที่ 3.5 ดิฟเฟอเรนเชียลสแกนนิ่งคาลอริมิเตอร์

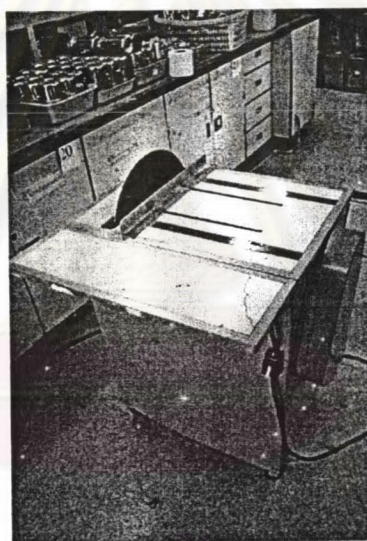
รูปที่ 3.6 universal testing machine

รูปที่ 3.7 เทอร์โมกราวิเมตริกแอนาไลเซอร์

3.2.4 วิธีทดลอง

1. นำพอลิเอทิลีนที่ได้จากการดัดแปรน้ำมันปาล์ม น้ำ พอลิเมอริก MDI และ N,N-ไดเมทิลไฮโคลเฮกซิลามีน มาผสมที่อัตราส่วนต่างๆ กัน ดังแสดงในตารางที่ 3.1
2. กวนของผสมด้วยเครื่องกวนเชิงกลที่ความเร็ว 1,000 รอบ/นาที เป็นเวลา 1 นาที
3. ในระหว่างที่ปั่นกวน ให้เติมพอลิเมอริก MDI ดังอัตราส่วนที่แสดงในตารางที่ 3.1
4. เทของผสมที่ได้ลงแม่แบบที่ทำจากกระดาษเมื่อโฟมเริ่มฟูตัว
5. วัดเวลาที่ใช้ในการทำให้โฟมเริ่มฟู (cream time) และวัดเวลาที่ใช้ในการทำให้โฟมขยายตัวเต็มที่ (rise time)
6. ทิ้งไว้ที่อุณหภูมิห้องเป็นเวลา 2 วัน จากนั้นนำไปตัด และตรวจสอบผลิตภัณฑ์ที่ได้

รูปที่ 3.8 เครื่องตัดโฟม

หมายเหตุ

Cream time หมายถึง ระยะเวลาที่ผ่านไปตั้งแต่เริ่มผสมโฟมจนกระทั่งมองเห็นการเปลี่ยนแปลง หรือระยะเวลาที่เกิดการเพิ่มขึ้นของความหนืดและปริมาตรของโฟม [5] ซึ่งในที่นี้หมายถึงเวลาที่ใช้ในการทำให้โฟมเริ่มฟูตัว โดยเริ่มจับเวลาหลังจากที่เติมไอโซไซยานาเตลงในของผสม และเมื่อสังเกตเห็นว่าโฟมเริ่มเกิดการฟูตัวจึงหยุดจับเวลา

Rise time หมายถึง ช่วงเวลาดังแต่เริ่มผสมโฟมจนกระทั่งโฟมเกิดการขยายตัวเต็มที่ [20] ซึ่งในที่นี้หมายถึง เวลาที่ใช้ในการทำให้โฟมขยายตัวเต็มที่ โดยเริ่มจับเวลาหลังจากที่เติมไอโซไซยานาเตลงในของผสม และเมื่อสังเกตเห็นว่าโฟมหยุดการฟูตัวจึงหยุดจับเวลา

ตารางที่ 3.1 สูตรที่ใช้ในการสังเคราะห์โฟมพอลิยูรีเทนชนิดแข็ง

สูตร	MDI (กรัม)	พอลิออล (กรัม)	น้ำ (กรัม)	N,N-ไดเมทิลไซโคลเฮกซิลามีน (กรัม)	ไดเมทิลซิลอกเซน (กรัม)
1	60	40	1.2	0.1	1
2	60	40	1.2	0.2	1
3	60	40	1.2	0.3	1
4	60	40	1.2	0.4	1
5	60	40	1.2	0.1	2
6	60	40	1.2	0.2	2
7	60	40	1.2	0.3	2
8	60	40	1.2	0.4	2
9	60	40	1.2	0.1	3
10	60	40	1.2	0.2	3
11	60	40	1.2	0.3	3
12	60	40	1.2	0.4	3
13	60	40	1.2	0.1	4
14	60	40	1.2	0.2	4
15	60	40	1.2	0.3	4
16	60	40	1.2	0.4	4

หมายเหตุ

- น้ำ ใช้ในปริมาณ 3 เปอร์เซ็นต์ โดยน้ำหนักของพอลิออล
- N,N-ไดเมทิลไซโคลเฮกซิลามีน ใช้ในปริมาณ 0.25 - 1 เปอร์เซ็นต์ โดยน้ำหนักของพอลิออล
- พอลิไดเมทิลซิลอกเซน ใช้ในปริมาณ 2.5 - 10 เปอร์เซ็นต์ โดยน้ำหนักของพอลิออล

3.3 การตรวจสอบสมบัติของสารประกอบพอลิเอทิลีนที่ได้จากน้ำมันปาล์ม

3.3.1 ความหนืด (viscosity)

ความหนืดของพอลิเอทิลีนหาได้โดยเครื่องวัดความหนืดแบบบรู๊คฟิลด์ ซึ่งการวัดทำได้โดยการนำสารประกอบพอลิเอทิลีนในบีกเกอร์ 250 มิลลิลิตร ให้ท่วมสเกลของหัววัดความหนืด แล้วจึงทำการเปิดเครื่อง หาความหนืดที่ได้ นำความเร็วรอบ และเบอร์ของหัววัดความหนืด ไปหาค่าแฟกเตอร์จากคู่มือของเครื่อง และนำค่าที่ได้จากสเกลบนเครื่อง คำนวณค่าความหนืดที่ได้ เป็นหน่วยเซนติพอยส์ โดยหัววัดความหนืดที่ใช้คือเบอร์ 6 ที่ความเร็วรอบ 20 รอบต่อนาที

3.4 การตรวจสอบและวิเคราะห์สมบัติของโพลีเอทิลีน

3.4.1 การตรวจสอบสีและลักษณะโดยทั่วไปของโพลีเอทิลีน

3.4.2 การวิเคราะห์สร้างทางเคมีของโพลีเอทิลีนด้วยเทคนิค FTIR

การวิเคราะห์หมู่ฟังก์ชันที่เกิดขึ้นนั้นหาได้จากเทคนิค FTIR spectroscopy ซึ่งทำให้ทราบถึงลักษณะทางเคมีที่เกิดขึ้นในโพลีเอทิลีน

3.4.3 การวิเคราะห์สัณฐานวิทยาของโพลีเอทิลีนด้วยเทคนิค SEM

การวิเคราะห์สัณฐานวิทยาของโพลีเอทิลีนสามารถวิเคราะห์ได้จากกล้องจุลทรรศน์อิเล็กตรอนแบบส่องกราด เพื่อดูลักษณะ ขนาด และความสม่ำเสมอของเซลล์ที่เกิดขึ้น โดยใช้กระแสวิกตรอน (electron beam) 15 กิโลโวลต์ ที่กำลังขยาย 90 เท่า โดยการเตรียมชิ้นงานที่ทดสอบให้มีขนาดประมาณ 10 มม. x 10 มม. x 2 มม.

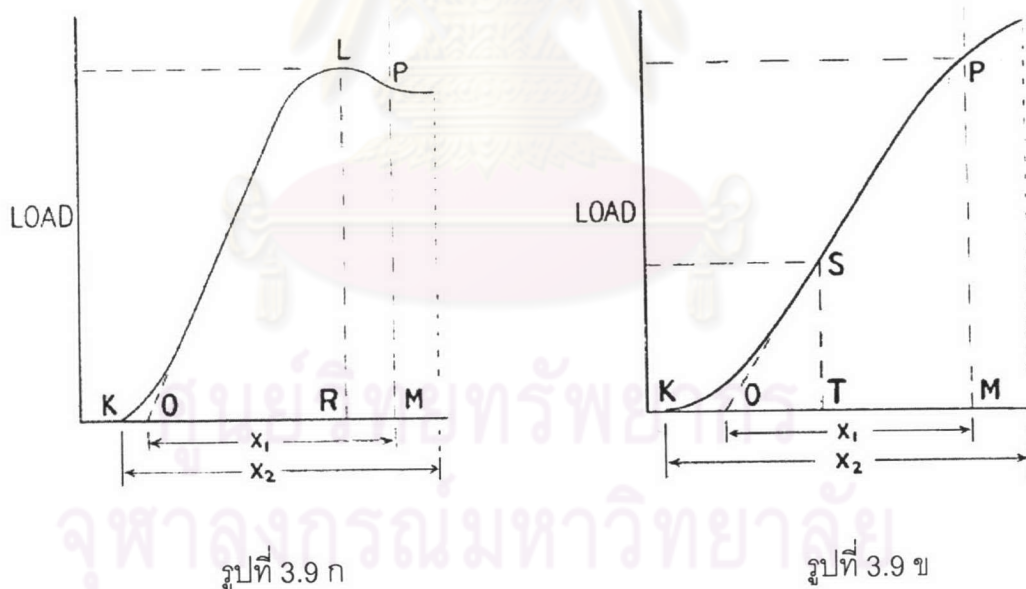
3.4.4 ความหนาแน่น (Density)

ความหนาแน่นหาได้จากการตัดโฟมให้เป็นสี่เหลี่ยมลูกบาศก์เพื่อให้ได้ปริมาตรที่แน่นอนของโฟม ชั่งน้ำหนัก และนำไปคำนวณค่า จากสูตร

$$\text{ความหนาแน่น} = \frac{\text{มวล}}{\text{ปริมาตร}} \quad \text{กรัม/ลูกบาศก์เซนติเมตร}$$

3.4.5 ความทนแรงกด (Compressive strength)

ความทนแรงกด คือ ความเค้น (stress) ที่จุดคราก (yield point) ถ้าจุดครากเกิดขึ้นก่อนที่โฟมจะเกิดการเสียสภาพ (deformation) 10 เปอร์เซ็นต์ ดังรูปที่ 3.9 ก หรือ ค่าความเค้นที่เกิดขึ้นเมื่อโฟมเสียสภาพ 10 เปอร์เซ็นต์ ถ้าไม่ปรากฏจุดคราก ดังรูปที่ 3.9 ข

หมายเหตุ X_1 คือ จุดที่โฟมเกิดการเสียสภาพไป 10 เปอร์เซ็นต์
 X_2 คือ จุดที่โฟมเกิดการเสียสภาพไป 13 เปอร์เซ็นต์
 รูปที่ 3.9 ก แรง (load) คือจุด L
 รูปที่ 3.9 ข แรง (load) คือจุด P

ดังนั้นค่าความทนแรงกด จะคำนวณได้จาก

$$\text{ความทนแรงกด} = \frac{\text{แรงที่ได้จากรูป 3.9 ก หรือ 3.9 ข}}{\text{พื้นที่หน้าตัดเริ่มต้น}}$$

การทดสอบ ทดสอบตามมาตรฐาน ASTM D 1621-00 ด้วยเครื่อง Instron universal testing machine (รูปที่3.6) โดยใช้ load cell ขนาด 1.5 กิโลนิวตัน โดยตัดชิ้นทดสอบให้มีขนาดพื้นที่หน้าตัด 25.8 ตร.ซม. และความหนา 25.4 มม. และใช้อัตราเร็วในการกด 12.5 มม. ต่อ นาที โดยกดชิ้นทดสอบลงไป 10 หรือ 13 เปอร์เซ็นต์ของความหนาชิ้นทดสอบ

3.4.6 การตรวจสอบสมบัติทางความร้อนด้วยเทคนิค DSC

การวิเคราะห์สมบัติทางความร้อนของโพลิเมอร์ สามารถวิเคราะห์ได้ด้วยเทคนิค DSC ซึ่งสามารถบอกถึง อุณหภูมิสถานะต่างๆของโพลิเมอร์ได้ โดยใช้ช่วงอุณหภูมิตั้งแต่ 25-220 °C และลดอุณหภูมิลงจาก 220-25 °C และให้ความร้อนอีกครั้งจากอุณหภูมิ 25-220 °C อัตราการให้ความร้อนเท่ากับ 10 °C ต่อ นาที ภายใต้บรรยากาศไนโตรเจน

3.4.7 การตรวจสอบสมบัติทางความร้อนด้วยเทคนิค TGA

การตรวจสอบสมบัติทางความร้อนของโพลิเมอร์พอลิยูรีเทน โดยการนำโพลิเมอร์ปริมาณ 4-6 มิลลิกรัม วางใส่เครื่อง TGA ตั้งภาวะการทดสอบดังนี้

เพิ่มอุณหภูมิจากอุณหภูมิ 35°C ถึง 800°C โดยใช้อัตราการให้ความร้อนเท่ากับ 10°C ต่อ นาที ภายใต้บรรยากาศไนโตรเจน